

do samih jeder svojega semenja
 mi morje smo bili ki vpilo v nas
 je o njih smrti in gorah trpljenja
 naslade in spet o valu pel je glas
 prav na obzorju pa je morje vstalo
 in tisti ki je stopil na zemljó
 se je smejal Moj bog ne bo premalo
 saj v nas se rešil je šakal samó

Prevedla Ciril in Jaša Zlobec

KURT KLINGER, Avstrija

Kurt Klinger, rojen leta 1928, avstrijski pesnik, dramatik, prozaist. Pesniške zbirke: *Harmonija iz krvi* (1951), *Na zemlji kot gost* (1956), *Osnutek trdnjave*, *Barka*.

Klinger združuje v svoji liriki, ki vsebuje tudi dramske elemente, kritičen, subjektiven pogled in humano družbeno angažiranost s fantastiko, ki je blizu absurdnemu pesništvu. V njej se menja veselje do razgibanosti s kristalno čistimi, ostrimi napadi. Klinger ni formalist, ki bi pazil predvsem na strukturalne eksperimente. Njegov eksperiment je predvsem v tem, da z modernimi jezikovnimi sredstvi objektivizira svojo svojevoljno subjektivnost. Njegova lirika, ki je hkrati apartna in agresivna, bi morda lahko primerjali s šolo, ki je izšla v 19. stoletju iz Mlade Nemčije in Heinricha Heineja. Zato je Klinger v sodobni avstrijski liriki pomembno ime.

Walter Zetti

GIARDINI

Kurt Klinger

V napačno smer so vetrna kolesa obrnila veter.
 Spomin, krvava tanka sraga, ki roka jo ujame.
 nizke palme zadrže res nekaj rdečega
 in začasno v cvetje spremene.
 Pletem ta oblak, je rekla ženska zraven mene,
 bel deževni oblak, ki mu ni videti,
 da je deževni oblak.
 Legel bo prek sedmih gričev —
 in beli dež, lahko verjamete, da bo naliv,
 nas bo utopil.
 Nad nas prišel bo kar nenadoma,
 hitreje kot čez noč.

Hitreje kot čez noč. Že ure čakam,
 da bo goli marmorni pohabljenec z lepim spolovilom,
 ki zdravi prebledevajo pred njim, udaril z marmornato berglo
 po glavi kakšnega od zdravih oficirjev.